

Христос – наша Пасха

«І хто не візьме свого хреста, і не піде за Мною слідом, той Мене недостойний»

Про хрест Ісуса Христа та про хрест, який має нести християнин, читайте однойменну статтю на **стор. 3**

Ніхто не може впевнено сказати, що доживе до завтрашнього дня...

Для того, щоб дізнатись, що чекає людину після її смерті, обов'язково прочитайте статтю на **стор. 5**

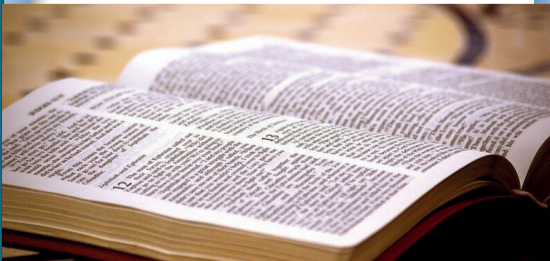
Аборт – це зло, це вбивство

Про гріх, який деякі люди не визнають за гріх і які його наслідки в житті, читайте статтю на **стор. 6**

Книга Божа, яка здатна чинити вплив на долі цілих народів і окремих людей

Пізнавальну статтю про Книгу книг – Біблію, а також про її переклади на українську мову, читайте статтю на **стор. 7**

Пасха – християнське свято існувало уже при апостолах і спочатку було присвячене спомину про смерть Ісуса Христа. Спочатку на всьому християнському Сході Пасха відзначалася 14-го дня місяця нісана (перший місяць єврейського календаря), в день приготування євреями пасхального ягняти, коли відбулася хресна смерть Ісуса Христа.

Відповідно до Святого Письма, пасхальне ягня євреїв – це прообраз Ісуса Христа, тому Христос і називається Агнцем Божим, Пасхою (Івана 1:29, 36; 1 Коринт. 5:7; Вихід 12:5, 27).

Святе Письмо говорить, що Христос помер за нас, – не за одну людину або за один народ, а за всіх: «Але бачимо Ісуса, мало чим уменшеним від Ангелів, що за перетерплення смерті Він увінчаний честю й величністю, щоб за благодаттю Божою смерть скуштувати за всіх» (Послання до євреїв 2:9). Христос заради мене і тебе прийняв образ раба і заради мене і тебе зазнав страждання, заради нас з тобою, і так полюбив нас, грішників, що добровільно віддав Себе на смерть. Що ще можна знайти рівне цьому?

Смерть Агнца Божого стала основою нашої віри і надії, обітницею нашої перемоги.

«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!»

Ісаїя 53:5

Ісус Христос помер ради спасіння грішників; спасенному ж грішнику належить померти для гріха, щоб була виявлена в ньому повнота Христового життя. Не розуміти сенсу смерті Христа – значить не розуміти, навіщо Господь Ісус Христос прийшов в цей світ.

В Євангелії немає такої докладної біографії Ісуса Христа, яку ми маємо про героїв нашого часу. Але в Євангелії цілком достатньо інформації для будь-якої людини, щоб їй

зрозуміти, що Христос помер і воскрес саме за неї, щоб вона увірувала і мала життя вічне.

Якщо смерть і страждання на Голгофському хресті були доказом і демонстрацією любові Христової до Свого творіння, людини, то воскресіння Христове – явище небаченої Божої сили. Такої сили, яка здатна і нас, мертвих через наші гріхи, переображувати і воскрешати від духовної смерті до життя вічного. І як би не повставали всі сили пекла проти Бога, ніщо не завадить Євангельській істині летіти над землею: Христос воскрес!

«Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша!» (1 Коринтянам 15:14). Але Христос Воскрес! Христос воістину Воскрес!

ВОСКРЕСІННЯ ІСУСА ХРИСТА

Чому християни святкують воскресіння. Начебто зрозуміло, чому. Але в тому то й річ, що «начебто». А запитай деяких про значення воскресіння, і вони почнуть своє звичне «ну...». І все, що почуєш за цим «ну», – невпевнене, розпливчасте, розмите пояснення. Але ж воскресіння Ісуса Христа має величезне значення для християнства, і нам треба знати це чітко і ясно. По-перше, воскресіння доводить, що Христос завжди говорив правду. Адже Він попереджав, що воскресне:

«І поганам вони Його видадуть – на наругу та на катування і на розп'яття – але третього дня Він воскресне!»

Матв. 20:19

По-друге, завдяки воскресінню Він живий і сьогодні і продовжує Своє служіння. І це: воскресіння – це основний зміст Євангелії – Доброї Новини. Адже два факти заклали основу

Євангелія: Спаситель помер і Спаситель живий. Про це добре сказано в Посланні апостола Павла до римлян: «... був виданий за наші гріхи і воскрес для виправдання нашого» (Римл. 4:25). Добра Новина тільки тоді добра, коли зв'язує і про смерть Христа, і про Його воскресіння.

Без воскресіння нема смислу вірити взагалі. Адже тоді немає жодної надії на вічне життя:

«Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша... Коли ж бо Христос не воскрес, тоді віра ваша даремна – ви в своїх ще гріхах, тоді то загинули й ті, що в Христі упокоїлись! Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей!»

1 Кор. 15:14, 17-19

«А чи воскрес Христос? – запитують скептики. – А чи є свідчення?» Звісно ж, є!

По-перше, Христос являвся багатьом людям живим після Своєї смерті. Навіть у своїй проповіді до скептиків Петро сказав, що вони є свідками воскреслого Христа: **«Бог Ісуса Цього воскресив, чого свідки всі ми» (Дії апостолів 2:32).**

Продовження на 2 стор. ■

Що Бог очікує від кожного з нас?

«А тепер, Ізраїлю, чого жадає від тебе Господь, Бог твій? Тільки того, щоб боятися Господа, Бога твого, ходити всіма Його дорогами, і любити Його, і служити Господеві, Богу твоєму, усім серцем своїм і всією душею своєю, виконувати заповіді Господа та постанови Його, що я наказую тобі сьогодні, щоб було тобі добре»
Повторення Закону 10:12, 13

Якщо ми, християни XXI століття, хочемо мати благословення від Бога, нам також варто прислухатися до цих порад.

ПЕРШЕ, що необхідно робити, – це «боятися Господа, Бога твого». Мова не йде про панічний страх. Єврейське слово, перекладене українською мовою як «страх», має на увазі страх, пошану та благоговіння. У Святому Письмі також читаємо, що страх у значенні вшанування – це крок до пізнання Бога. Коли людина благоговітиме перед Господом, вона шануватиме Його через любов до Нього, а не через страх покарання. Отже, боятися – це шанувати. Саме тому варто задати собі питання: кого я шаную? Моя віра в Бога основана на страху перед Ним чи на любові до Нього?

ДРУГЕ, чого жадає

дбати нас, грішників. Якою ж має бути ваша відповідь на Божу любов?

ЧЕТВЕРТЕ, що відкривається у тексті, – це «служити Господеві, Богу твоєму, усім серцем своїм і всією душею своєю». Сам термін «служити» у Старому Заповіті має значення служити за обов'язком, працювати, зверхувати повинність, прислужувати. У Новому Заповіті цим терміном описується праця добровільного раба, дяконське служіння при столі, життя віруючого як безпестанне догодження Богу, священницьке служіння, служіння як святе поклонання.

Служити – це діяти, це докласти зусиль, жертвувати. Одного разу після проповіді про служіння, коли вже йшов збір на потреби церкви, маленький хлопчик попросив дякона, що ходив зі скринькою для жертвувань, опустити її на підлогу. Дякон зробив це і був збентежений: замість того, щоб покласти щось у скриньку, хлопчина сам став туди. Цією дією він засвідчив, що жертвує себе на потреби служіння Богу.

Господь таки виконав того хлопчика. Коли він виріс, то працював з безпритульними дітьми, організував сиротинці для бездомних. Цим хлопчиною був відомий проповідник Джордж Мюллер, який розповів про Бога тисячам дітей і врятував їх від голодної і холодної смерті на вулиці. До якого служіння закликає Бог вас?

П'ЯТЕ, чого очікує Господь від нас, – це «виконувати заповіді Господа та постанови Його». Ідеться про виконання всіх заповідей та постанов, а не деяких, які легше виконувати, – про виконання усього, що Господь очікує від нас. Якщо ми навіть виконаємо більшість Його заповідей, але не всі, – будемо винні в порушенні всіх.

Наш текст закінчується **благословенням від Бога**: якщо я і ви чинитимемо все згадане, нам буде добре. Нам треба розуміти, наскільки важливо мати правильні відносини з Богом та з ближніми. Якщо я і ви житимемо так, як хоче Бог, то Він поблагословить наста наших нащадків.

А чи задумувалися ви про те, чого Бог очікує від вас?

ВОСКРЕСІННЯ ІСУСА ХРИСТА

Початок на 1 стор.

Апостол Павло пише, що Христос «з'явився... Кифі, потім Дванадцятьом. А потім з'явився нараз більше як п'ятисом братам, що більшість із них живе й досі, а дехто й спочили. Потому з'явився Він Якову, опісля – усім апостолам. А по всіх Він з'явився й мені, мов якому недородкові» (1 Кор. 15:5-8). Христос явився Марії Магдалині, іншим жінкам-мироносицям, Петру, двом учням, що йшли в Еммаус, і т. д.

По-друге, гробниця, де Його поховали, виявилася порожньою. По-третє, через 50 днів після поховання Христа сталися чуда під час свята П'ятидесятниці в Єрусалимі.

Що дало воскресіння людям? Вічне життя. Христос показав нову форму буття – вічне, безсмертне тіло. Не таке, як у Лазаря. Тепер Христос міг проходити крізь двері, набув здатність ставати невидимим. Воскресіння Христа – прообраз нашого воскресіння: «І Він – Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першество» (Колос. 1:18). І ще: «... Він «Свідоку вірний, Первенець з мертвих і Владика земних царів. Йому, що нас полюбив і кров'ю Своєю обмив нас від наших гріхів...» (Об. 1:5).

Віра у воскреслого Христа – це питання життя і смерті. Без воскресіння нема на що надіятися.

Він Воістину Воскрес!

«Нема Його тут, бо Воскрес» Луки 24:6

Вже тане сніг, весна крокує сміло, Лелеки повертаються у рідні гнізда. І веселіше сяють зорі срібно-білі, І ручаї дзюркочуть ніжно-ніжно.

Весело оживає вся природа, Зелені шати дерева одягають, Ріка шумить, немов шукає броду, І срібні роси на траву лягають.

А я свій взір до неба піднімаю, Всім серцем лину в небеса, Де ангели піснями прославляють Месію, Бога – Господа Христа.

Пригадую, як в Гефсиманії молився Христос... І каплі крові падали з чола, Як Син Отцеві впокорився, Як Господа прибили до хреста.

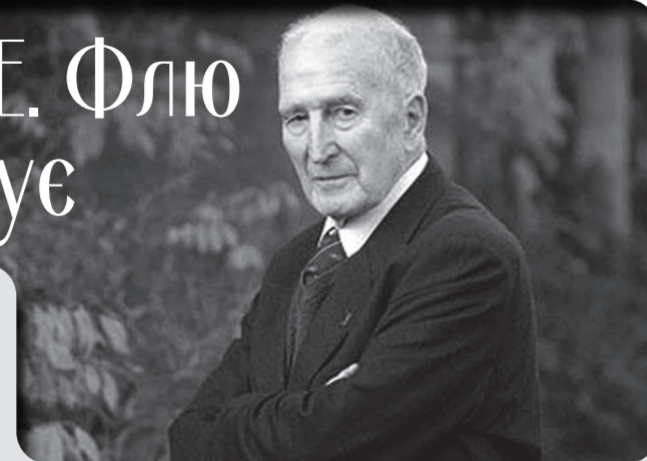
Як на хресті поранений, побитий, «Прости їм, Отче Мій» – благав. Як темрявою був весь світ покритий, Бо на Голгофі Божий Син вмирав.

Та Він – Воскрес, і пісня Воскресіння Врочисто ллеться від небес, Уся природа сповнена хваління – «Христос Воскрес! Христос Воскрес!»

Так, Він Воскрес і нас урятував від тління Предвічний Божий Син, що Сам пішов на хрест, В Його Крові ми маємо спасіння, Радіймо всі – Христос Воскрес!

Анна Бойко

Відомий вчений Е. Флю довів, що Бог існує

Абсолютним потрясінням для наукового світу став виступ відомого професора філософії Ентоні Флю. Під тиском незаперечних фактів вчений визнав, що атеїзм – явна помилка.

Ентоні Флю був одним із стовпів наукового атеїзму. Протягом десятиліть Флю видавав книги і читав лекції, побудовані на тезі про те, що віра у Всевишнього невинуватана. Однак серія наукових відкриттів змусила великого захисника атеїзму змінити свої погляди. Флю публічно заявив, що помилявся, а Всесвіт не міг виникнути сам по собі – він, очевидно, був створеним комись більш могутнім, ніж ми можемо собі уявити. Його книга «Бог є» описує існування Вишнього розуму як єдиної логічної феномен існування Всесвіту.

За словами вченого, сучасні дані про будову молекули ДНК незаперечно свідчать про те, що вона не могла виникнути сама по собі, а є чинієм розробкою. Генетичний код і буквально енциклопедичні обсяги інформації, які зберігає в собі молекула, спростовують можливість сліпого збігу.

Коли Флю виповнився 81 рік він виступив з шокуючою заявою, відрікаючись від своєї

атеїстичної віри: «Мої помилкові погляди, безсумнівно, вплинули на світогляд багатьох людей, і я хочу виправити ту величезну шкоду, якої я, по всій видимості, завдав їм».

Ось що Флю сказав про ДНК: «Біологічне дослідження ДНК показало, що для виникнення життя потрібно воістину неймовірно поєднання безлічі різних факторів, а це, безсумнівно, призводить до висновку про участь у всьому цьому Того, хто здатний творити... Існуючі факти переконали мене в абсурдності теорії, яка стверджує, що перший живий організм стався з неживої матерії, а потім шляхом еволюції перетворився в творіння надзвичайної складності... Зараз, навіть сама думка про можливість походження першого організму, здатного до самовідтворення, за сценарієм спонтанної природної еволюції, бачиться мені блюзнірською».

slovoproslovo

Запитання: Як ставитися віруючій людині до місячного календаря садівника?

Відповідь: Давай розберемося, що є основою цього календаря. Але насамперед у тому, на що справді впливають фази Місяця. Місяць обертається навколо Землі еліпсоїдною орбітою, при цьому Земля розташована не в центрі цієї орбіти, а в одному з її фокусів. Отже, гравітаційне поле Місяця з різною силою впливає на Землю залежно від того, в якій точці своєї орбіти вона знаходиться. Припливи та відливи викликані саме положенням Місяця щодо Землі. Крім того, через сильний гравітаційний вплив Місяця на оболонку Землі (тверду і рідку) в дні молодика і повного місяця сильно змінюються наступні фізичні параметри: вологість, атмосферний тиск, температура, електричне та магнітне поля.

Навіть невеликі зміни цих параметрів впливають на людський організм, хоч ми цього за-

вичай не помічаємо. Але якщо це відбувається різко і сильно, а організм людини попередньо ослаблений через хворобу, втому і т.п., то це призводить до прояву різноманітних недуг. Наприклад, різкі коливання атмосферного тиску сильно впливають на серцево-судинну систему людського організму. Мозок дуже чутливо реагує на зміну вологості атмосфери, що позначається на його активності.

Якби календар садівника показував, як впливає Місяць на погодні умови та властивості тих чи інших рослин, то в цьому нічого поганого не було б. Бог заклав устрій цього Всесвіту та визначив принципи взаємодії створених ним рослин, Сонця, Місяця тощо. Такі календарі не можуть бути універсальними, тому що повинні складатися для кожної конкретної географічної точки

Землі окремо з урахуванням впливу зміни клімату тощо, а також індивідуально для кожного сорту рослин навіть одного виду. Такі календарі були б дуже дорогими, якби вони робилися. Але цим ніхто не займається.

Якщо ж говорити про місячний календар садівника, який використовують люди і який пропонують в інтернеті чи продають у кіосках, то він заснований не на гравітаційному впливі Місяця, а на його розташуванні щодо знаків зодіаку. Такий календар складається астрологом, який «визначає» позитивну чи негативну енергетику, вплив зірок тощо. Тобто це окультизм! Тому християнин не повинен користуватися такими календарями, а молитися Богові і просити, щоб Він дав добрий урожай.

ЯК ДЛЯ ГОСПОДА

муватися церковних приписів, навіть добре знатися на Біблії... але лише теоретично, бо в практичній площині жити як переважна більшість світу, принаймні в питанні ставлення до фінансів, керуючись принципом: гроші передусім.

Таке ставлення в підсумку приведе людей, навіть тих, хто вважає себе віруючими, до зовсім непередбачуваної ситуації, яку Господь наш Ісус Христос описав такими словами:

«Не кожен, хто говорить Мені: Господи! Господи! – уїде в Царство Небесне, а той, хто виконує волю Отця Мого Небесного»
Матв. 7:21

У когось може виникнути зустрічне запитання: А в чому саме полягає воля Господня? – Щоб не вдаватися до розлогих міркувань, які можуть завести в богословський глухий кут, можна відповісти таким чином: виконувати записане в Біблії, зокрема наступний принцип:

«І все, що робите, робіть від душі, як для Господа, а не для людей»
Колос. 3:23

Як це чинив мер міста Ерзінь Оккеш Ельмасоглу, можливо, навіть до кінця цього не усвідомлюючи.

god.in.ua

ХРЕСТ ХРИСТІВ І ХРЕСТ ХРИСТІЯНИНА

Яка різниця між хрестом Христа та хрестом, який має нести християнин?

Різна жертва

Жертва Господа Ісуса Христа була принесена на Голгофському хресті і жодна інша жертва жодної людини у світі не може зрівнятися з цією досконалою жертвою, завдяки якій ми спасаємось.

Однакове ставлення як і в Ісуса
Коли ще за час перебування на землі Господь Ісус говорив своїм учням брати свій хрест, то Він говорив про ставлення до хреста, яке необхідно мати кожному з них і без якого неможливо слідувати за Ним. Павло писав: ми маємо розум Христів. Ставлення учнів має бути таким самим, як і в Ісуса:

«Хто більше, як Мене, любить батька чи матір, той Мене недостойний. І хто більше, як Мене, любить сина чи дочку, той Мене недостойний» (Матвія 10:37).

Нести хрест означає повний послух Ісусу Христу заради Єнґелії.

Християнин, укладаючи заповіт з Ісусом Христом, повинен підписати собі смертний вирок. Це не означає, що він повинен шукати смерті, але означає, що він повинен бути постійно готовим не тільки постраждати, але і померти заради Христа та Євангелії.

Коли настає час взяти свій хрест?

Коли ти вирішуєш померти для себе і жити тільки для Христа та Євангелії (2Коринт. 5:15). Коли ти назавжди зрікаєшся самого себе. Коли ти вірою через покаєння та водне хрещення входиш до Нового Заповіту Ісуса Христа.

Ти не зможеш бути спасенний, якщо не хочеш нести хрест

Чи немає в твоєму житті чогось, якоїсь людини, чи якоїсь мети, до якої б ти був настільки прив'язаний, що не можеш повністю присвятити своє життя Христу і не можеш взяти та нести свій хрест? Не дозволяй бути ошуканим. Візьми хрест і йди слідами Ісуса Христа, Сина Божого, Який поніс хрест заради нас, щоб принести нам вічне спасіння.

«І хто не візьме свого хреста, і не піде за Мною слідом, той Мене недостойний» (Матвія 10:38).

Якщо ти став справжнім християнином, то брати чи батьки, чи

Знахідки археологів підтверджують факт світового потопу

Історія людства залишила нам чимало міфів, легенд, переказів, найдавніших текстів, які є своєрідними голосами минулого, які потребують свого розшифрування. Завдання сучасних учених полягає в тому, щоб ця спадщина давнини відкрила перед нами всі свої таємниці. Один із класичних прикладів прочитання минулого – науковий підвиг німецького археолога Г. Шлімана. Дослідивши текст грецької «Іліади», серед багатьох земель він розшукав легендарну Трою, і руїни її знову відкрилися для світла сонця. Троя,

що представлялася лише міфом, грою уяви, виявилася реальністю.

Дотримуючись цього принципу, дослідники виводять із небуття втрачені міста та цілі цивілізації. Глиняні таблички Шумера називали п'ять міст: Еріду, Баб-Тибір, Ларак, Сіппар та Шуруппак, що існували до потопу. Скептично налаштовані вчені-атеїсти, які заперечували факт світового потопу, дістали докази всесвітньої катастрофи. Адже ці п'ять міст шумерської цивілізації у найдавніших писемних джерелах нерозривно пов'язані з історією потопу, про яку пише книга Біблія. А археологія вже знайшла три із цих п'яти міст. Це Еріду, Сіппар та Шуруппак.

Більше того, в ході розкопок було виявлено сліди сильною повені, що спіткала цей район. Це все послужило важливими науковими доказами всесвітнього потопу і загибелі першої земної цивілізації.

Як отримати спасіння і вічне життя

Передусім, кожен із нас має усвідомити, що згрішив проти Бога:

(1 Кор. 15:1-4), довівши свою перемогу над гріхом і смертю.

«Бо всі згрішили і позбавлені Божої слави»
Римл. 3:23

Усі ми здійснювали вчинки, які не до впадоби Богові, за що заслугуємо покарання. А оскільки всі наші гріхи, по суті, спрямовані проти вічного Бога, то й покарання повинно бути вічним. **«Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашим!»** Римл. 6:23

Та все ж Ісус Христос, безгрішний, вічний Син Божий (1 Петра 2:22), став Людиною (Івана 1:1, 14) і заплатив за нас Своєю смертю. **«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками»** (Римл. 5:8). Ісус Христос помер на хресті (Івана 19:31-42), прийнявши на Себе кару, на яку заслуговували ми (2 Кор. 5:1). На третій день Він воскрес із мертвих

«Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю відродив нас до живої надії через воскресіння з мертвих Ісуса Христа»
1 Петра 1:3

Нам необхідно вірою відвернутися від гріхів і прийти до Христа за спасінням (Дії апостолів 3:19). Якщо ми повіримо в Нього, знаючи, що Його смерть на хресті була, що Він забезпечив нам спасіння:

«Так бо Бог полюбив світ, щоб дав Сина Своєго Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне»
Івана 3:16

«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих то спасешся»
Римл. 10:9

Віра в подвиг, який Христос звершив на хресті, – єдина дорога до вічного життя!

«Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то – дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився»
Ефес. 2:8, 9

Якщо ви хочете прийняти Ісуса Христа як свого Спасителя, помоліться. Але пам'ятайте: не молитва приводить до спасіння, а лише через віру в Ісуса Христа людина отримує дар спасіння; тільки Христос може спасти вас від гріхів. Ці слова – про то, що ви виражені того, що ви вірите в Бога і дякуєте Йому за те, що Він забезпечив вам спасіння:

«Боже! Я знаю, що згрішив перед Тобою і заслуговую на покарання. Але Ісус Христос зазнав призначеного мені покарання, щоб через віру в Нього я міг бути прощений. Його відвертаю від свого гріха, каюся і вірю, що Ти – мій Спаситель. Дякую Тобі за милість до мене і прощення! Амінь!»

БОГ ВІДПОВІВ НА МОЮ МОЛИТВУ...

Слава Ісусу Христу! Щиро радію можливості поділитися з вами оповіддю про одну з Божих милостей, яка трапилася у моєму юному житті.

Мене звали Дар'я. Проживаю у Львові. З дитячих років відвідувала разом з батьками церкву. Життя проходило, як у всіх дітей. Після закінчення 9-го класу поступила у коледж. Мені подобалося навчання і я сумлінно навчалася. Особливим захопленням до навчання були слова адміністрації про нашу подальшу долю. Нам пообіцяли, що по закінченні коледжу ми зможемо вступити на державну форму навчання в університет «Львівська Політехніка». Оскільки я проживала у Львові і добре знала про усі складнощі, пов'язані з вступом у цей заклад, я старалася з усіх сил.

Під час навчання я неодноразово бачила Божу руку над собою. Бог допомагав у навчанні, при здачі іспитів, та й у всіх аспектах життя.

І ось настав наш омріяний час. Ми отримали документи про завершення навчання і були готовими до вступу в університет. Але тут нас чекала прикра несподіванка: ми могли вступити тільки на платну форму навчання. Для мене і моєї подруги Ані це було справжнім шоком. Ми розуміли, що наші батьки не зможуть оплатити навчання. Ми пожурилися і розійшлися по домах. Ми не знали куди податися.

Якось подруга зателефонувала і сказала, що у Києві можна вступити на державну форму навчання, але треба терміново подати документи, бо закінчується набір. Там було два державних місця. Ми подали документи. Звичайно, знаючи сирітство вступу у ВУЗи, ми не особливо надіялися на успіх. Але я молилася і просила Божої допомоги.

І ось ми поїхали у Київ. Всього було два вступних іспити: вибрано спеціальність та іноземна мова. Ми прийшли на перший іспит. Величезна аудиторія, кожен за окремим столом, 50 запитань, час виконання завдань – одна година. Ми написали і очікували на результати, які оголошували через декілька днів. За результатами першого іспиту допускали до другого.

Коли ми прийшли глянути результати, то були безмежно здивовані: ми були першими у списку. Наступним був іспит з іноземної. Аня знала краще іноземну і я сподівалася на її допомогу.

У день іспиту я їхала приблизно одну годину до університету і всю дорогу молилася. Я дуже хотіла поступити і щиро просила Бога допомогти. Коли ми прийшли в аудиторію, нас розділили на дві групи. Ми з подругою потрапили у різні групи. Всі мої надії на її допомогу пішли з нею у інший кабінет. Я сіла і почала писати. Викладачі, які були з нами, були дуже толерантними і поблажливими. Можна було легко списати чи щось нахитрувати. Але я вирішила писати самостійно і чесно. Наші роботи одразу перевірили. У мене був один з найкращих результатів! У подруги також все склалося чудово і ми обоє стали навчатися заочно на державній формі навчання. Було всього два державних місця і Бог нам їх подарував!

Багато хто вважає, що мені пощастило або моє знання забезпечили мій успіх. Але я точно знаю, що це Бог відповів на мої молитви. Ця ситуація стала для мене черговим доказом того, що Бог є, Він чує, і Йому не байдуже навіть звичні, буденні події з нашого життя. Якщо ти вирішив чесно і вірно служити Богу, Він ніколи не залишить і не відвернеться. Будуть різні випадки і ситуації, і не завжди приємні для нас, але Бог буде поряд. Слава Йому за все!!!

Дар'я Огула

А що після смерті?

Проводячи померлого ближнього в останню дорогу, нам нерідко доводиться чути такі висловлювання: «Він (чи вона) так багато страждав, тепер йому краще» або «Він (вона) знайшов спокій і вже не страждатиме». Дорогий читачу, все це вірно, але тільки у тому випадку, якщо людина прийняла Ісуса Христа як свого Спасителя і Господа і народилася згори. Сам Господь сказав про це одному ізраїльському учителю:

«Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства»
Євангелія від Івана 3:3

Апостол Павло так сказав про християн у своєму другому Посланні

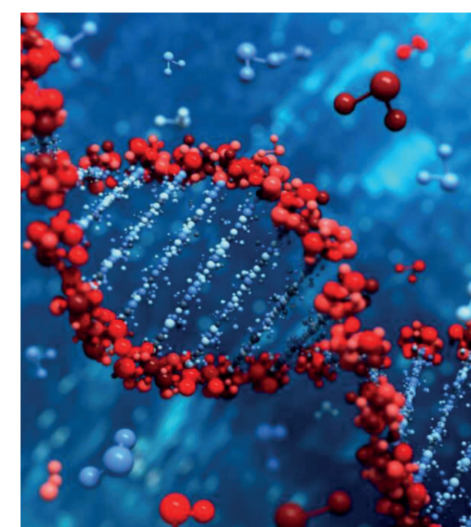
до Коринтян (5:6-8): **«Отож, будши відважні постійно, та знаючи, що, мавши дім у тілі, ми не перебуваємо в домі Господньому, бо ходимо вірою, а не видінням, ми ж відважні, і бажаємо краще покинути дім тіла й мати дім у Господа».** Якщо ж та людина померла, не повіривши в Ісуса Христа, то її біди тільки почалися. Тієї миті, коли душа покидає тіло такої людини, вона прямує прямо в пекло, щоб горіти там всю вічність. Про це сказав Господь: **«Де їхній черв'як не вмирає, і не гасне огонь»** (Євангелія від Марка 9:44). **«Прямують безбожні до пекла, усі народи, що Бога забули»** (Псалом 9:18).

Давайте простежимо, куди попрямувала душа вбогого Лазаря і душа багатого людини і душа багатого Ісусом, і записаної в

Євангелії від Луки 16:22, 23: **«Та ось сталося, що вбогий умер, – і на Авраамово лоні віднес його анголи. Умер же й багатий, – і його поховали. І, терплячи муки в пеклі, звів він очі свої, та й побачив здала Авраама та Лазаря на лоні його».** Послухайте тепер голос багатія, що долиняє з пекла: **«І він кричав та сказав: Змилуйся, отче Аврааме, надо мною, і пошли мені Лазаря, – нехай умочить у воду кінець свого пальця, і мого язика прохолодить, бо я мучусь в полум'ї цім!...»** (Лука 16:24).

Можливо, на похороні цього багатія хтось казав, що на решті той знайшов спокій, і йому ніколи більше не доведеться страждати. Але як же помилявся той, хто сказав це! У той час, коли вимовлялися гарні слова над тілом померлого багатія, його душа волила з безодні пекла. Страждання того, хто не повірив у Христа і не покаявся перед Ним, не закінчуються зі смертю.

Будова ДНК – не випадковість

яка струшувала б контейнери, змушуючи молекули всередині них приймати різні форми. Вченим хотілося знайти найефективніший спосіб заповнення простору молекулами. Вони з'ясували, що найбільш економічною для молекули стане специфічна спіральоподібна форма – як молекули білка. Інші дослідження показали, що подвійна спіраль, взята за основу молекули ДНК, найбільше ефективно вміщує максимальний обсяг молекули в мінімальній простір.

Кожна із 100 трильйонів клітин ДНК у нашому організмі містить інформацію понад 1 мільйон сторінок даних. Важливо те, що клітина ДНК користується цією інформацією без вад, найвищою мірою сплановано та узгоджено, у потрібному місці і ніколи не помилується.

ДНК, як система зберігання інформації, безумовно, була сконструйована мудрим Творцем. Тепер нам стало відомо, що молекули ДНК, так само як і білки, влаштовані так, що мають найбільш економічну форму – і це ще один слід, залишений Творцем, а не результатом випадку.

«Які то численні діла Твої, Господи! Все зробив Ти мудро; земля сповнена творів Твоїх»
Псалом 103:24

Джерело: slovosproslavo

Мільйони років кануть у вічність, а він так і далі буде мучитись в пекельному вогні. Якщо ви не повірите в Ісуса так, як написано в Слові Божому і помрете в такому стані, значить

і ви себе прирікаєте на муки в палаючому пеклі.

Напевно, ви хочете запитати: «Так що ж робити? Як уникнути мук у пеклі?» Відповідь буде такою ж, яку Ісус дав

Никодиму: **«Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства»** (Івана 3:3).

Продовження на 7 стор. ■

МИЛІСТЬ БОЖА ВЕЛИКА

Слава Богу! Дорогі читачі, хочу вам засвідчити про своє життя. Моє ім'я Ольга. Виростала я в неповній сім'ї, мама важко працювала, щоб забезпечити мене і моїх двох молодших сестер. Дуже скоро мені прийшлося подорослішати, я з ранніх років відповідала за сестер і відчувала себе самостійною. Виросла до Господа і цього року 19 січня прийняв святе водне хрещення. Милість Божа велика до нас, Він нас благословив шістьма дітками, хоч лікар говорила, що в мене може не бути дітей.

Коли нашому синочку був один рочок, він впав з ліжка, вдарився головою і в нього почалися приступи судом, він почав вигинатися дугою назад в мене на руках і втрачати свідомість. Я розуміла що «швидка» може не доїхати і ніхто не може допомогти крім одного Господа. Я просто крикнула: Боже, допоможи! І в ту мить з дитиною стало все добре. Коли мій чоловік і мама вже були вдома, цей приступ повторився. Я знову покликала до Господа і Він допоміг.

Також в нашого синочка було відкрите овальне вікно в серці, яке повинно закритися до двох років, а якщо не закрилось, то пізніше вже сам був невирішувачий. В моєму оточенні не було віруючих-п'ятидесятирічників, я вперше почула, що є така віра і мені було цікаво як там проходять служіння. З першого разу мені надзвичайно сподобався спів хору і ми почали відвідувати недільні зібрання.

З часом я зрозуміла, що мені потрібно покаятись і змінити своє життя, що в скорому часі я і зробила. На той час я вже вийшла заміж і у нас народилась перша донечка.

Також Бог змінив мене від кисти, коли я відмовилась від гормональних препаратів. За все слава і хвала нашому Великому Богу!

Я шукала Бога, але Він знайшов мене по Своїй великій милості і любові!

Ольга Рокіцька, м. Львів

«НЕ ВБИВАЙ!» ТАК СКАЗАВ БОГ!

ВИХІД 2013

«Так волі нема Отця вашого, що на небі,
щоб загинув один із цих малих»

Євангелія від Матвія 18:14

Будь-яка жінка, зіткнувшись з небажаною для неї вагітністю, задається питанням: «Що ж робити з цим дитинчам, що ще не народилося?» Це питання може бути найскладнішим і найважливішим рішенням, яке їй будь-коли доводилося приймати. І зараз ти, напевно, теж думаєш: «Що ж робити? Народити чи вбити? Чи зможу я виховати? Навчати? Прогонувати? У мене і зараз грошей не вистачає, а далі? У мене немає квартири, чоловік не хоче або чоловіка немає. І аборт – це теж страшно. Які наслідки? А раптом я більше ніколи не зможу народити?»

Ці і можливо ще багато інших запитань стануть перед тобою, дорога подруго. Не знаю, скільки тобі років. Може 15, а може 30 років, може тобі вже за 40. Можливо, твій чоловік часто випиває, або його немає і ніколи не було, можливо твоя вагітність – це випадок п'яної ночі, або згвалтування, і будь-який спогад про це заподіює тобі душевний біль. Але, зачекай, не вирішуй згопалу. Перш за все, подумай і усвідом, що в тобі є не просто згусток нової крові, а в тобі живе вже маленька людина. Вона вже особа! Розумієш?! Іншої такої не було і НІКОЛИ не буде! Вона є унікальна. У неї все

вже закладено: відомо, якого кольору будуть очі, шкіра, колір волосся, ріст. Навіть якщо їй всього 30 годин від зачаття. Якщо твоєї дитини 4 тижні – вже можна розрізнити хребет, як серце подає кров до нирок і до головної артерії. На 6 тижні сердечко твоєї дитини здійснює 140-150 ударів за хвилину, у неї працює мозок. А в 10-11 тижнів твоя крихітка вже відчуває біль і дотик, світло, тепло, шум. Тільки вона ще дуже маленька, всього 6 см, але вона жива. Вона – людина. Захисти життя!

Це залежить від тебе, від твого сьогоднішнього рішення, дорога мамо. Життя –

це найпрекрасніший дар від Бога. Якщо мати може убити власну дитину, то, що ж може тоді утримати інших людей від вбивства один одного?

Людське життя на 8 тижні

Ніхто не може дати життя іншому, окрім Бога. Він створив життя, і лише він має право відняти його. Ні в кого такого права немає, ні у матері, ні у батька, ні у лікарів, ні в жодного уряду. Адже

в глибині душі ти усвідомлюєш, що аборт – це зло, це вбивство. Але шукаєш аргументи, щоб виправдати своє рішення. Але тоді доведеться убити і свою совість. Інакше вона весь час повертатиме тебе, і буде нагадувати тобі про ту дитину, якої ти не захотіла побачити живою, якій ти не дала права з'явитися на світ, милуватися квіткою, бігати за метеликом, а увечері заснути на твоїх руках, сопучи своїм носиком. Натомість ти хочеш викинути її крихітну у відро для сміття, і на смітник. Але цей день твого рішення ти не викреслиш з життя. Він буде в твоїй пам'яті, він нагадається тобі і в старості твоїй. Тисячі жінок досі так і не звільнилися від тяжких наслідків давніх зроблених абортів: депресія, невротизм, психічні захворювання, ускладнення, безпліддя, розлучення – ось результати смертельних рішень. Бог створив світ достат-

ньо великим, для всіх істот, що живуть, яких захотів поклукати до життя. Це тільки наше серце недостатньо велике для того, щоб бажати і прийняти жожу дитину. Життя кожного малюка безцінне, тому що воно дарується тільки один раз Самим Богом. Тобі дається величезний привілей брати участь в створенні життя разом з Творцем.

Якщо Сам Господь дарує життя, то чи можемо ми відбирати його? Якщо зараз, читаючи ці рядки, ти стоїш на шляху вибору – вибери життя, а не смерть.

Вибери життя! Якщо в твоєму житті вже були аборти, звернися до Бога. Визнай перед Ним, що аборт – це вбивство і важкий гріх. Прости в Нього прощення. І більше так ніколи не роби. Чуєш! Твій Бог любить прощати, і Він прощає відразу. Щоб зцілити тіло, душу і ніколи тобі не докорити.

Я пережила гітлерівський Голокост. Наша сім'я жила в невеликому польському містечку. Виховання в мене ортодоксальне. Для моєї мами життя полягало лише в юдаїзмі, і це вона прищеплювала й мені. Снідали, обідали й вечеряли ми завжди всією сім'єю. Тато приходив із синагоги, читав кадїш – молився над вином і халвою, потім благословляв дітей. Суботній ранок ми проводили в синагозі, на зворотній дорозі забирали з пекарні чолнт (традиційну суботню страву) і святкували суботу за бабусиним столом. Усе змінилося після того, як Польщу захопив Гітлер. Нам говорили: «Не ходіть до школи – ви євреї». Тоді мені було десять з половиною років, і я не розуміла, чому національність може бути перешкодою для навчання. Німці вигнали нас з наших домів і відправили в гетто. Усе наше містечко розмістилося на одній вулиці. Спочатку я молилася. Але так і не отримала відповіді на свої молитви і вирішила, що Бога немає. Мене переправляли з одного концентраційного табору в

ДОРОГА ДО ПРОЩЕННЯ

інший, аж поки, врешті-решт, я не опинилася в Берген-Бельзені, а потім в Дахау.

Нас там дуже мучили. Виганяли на поле із замерзлим буряком і змушували викопувати його великими руками. Мої руки були схожі на криваве м'ясо. Усе, що ми з'їдали за день, – це тоненький шматочок хліба з тирсою і горняток кави. Мені постійно хотілося їсти, і одного разу я вирішила вкрасти буряк. Охоронець, спіймавши мене, відшмагав так, що й сьогодні, згадуючи про цей випадок, я відчуваю на спині і обличчі удари його канчука.

Найчастіше людей вбивав холод. Годинами ми стояли на снігу напівроздягнені і босі. Якось задля експерименту нас вишикували в шеренгу абсолютно голими, щоб з'ясувати, коли замерзне наша кров. Того дня я вижила з однієї причини: мене захистили від смерті стоси теплих людських тіл.

Бували дні, коли здавалося, що краще померти. Я не знала тоді Господа. І була впевнена, що страждаю з Його вини.

У кінці квітня 1945-го, коли нас

звільнили, у моєму серці не було прощення – де взяти його після того, що мені довелося зазнати. Усе моє тіло було просякнуте отрутою непрощення, що врешті-решт призвело до 27 операцій. Я поїхала в Америку, вийшла заміж, народила дітей. Бога я ненавиділа, однак була активним членом синагоги. Усе в мені омертвіло. Богу я не вірила, але цілком покладалася на традиції і все єврейське.

Одного чудового дня до мене підійшла моя дочка-підліток і сказала мені найжахливіше, що я тільки могла собі уявити: «Я вірю в Ісуса Христа, Він – єврейський Месія». У мене ледь серце не розірвалося. І я розповіла їй, що зробив Ісус Христос з її сім'єю. Нацисти-охоронці часто повторювали мені, що через те, що я вбила Ісуса Христа, Бог мене зневадив і кинув до табору, щоб я там загинула. Коли мені було сім років, у Польщі мене вдарив священник по голові розп'яттям за те, що я йшла тротуаром перед його костелом.

Мій чоловік також увірував. Тільки молодша дочка продовжувала вчитися в приватній єврейській школі. Пізніше я дізналася, що й вона стала месіанською віруючою, віруючою в Месію – Ісуса Христа.

Я була готова піти з сім'єю. І все ж не змогла. Одну сім'ю я вже втратила через Гітлера! А тепер Ісус... Я пішла до рабина. Моя сім'я наполягала, щоб я розпитала його про Ісуса 53-й розділ. Він відповів, що євреям цього читати не треба. Я тоді запитала про Псалом 21, в якому за-

писано багато пророцтв про страждання Месію-Слугу. Я просила рабина пояснити ці пророцтва. Нарешті він заборонив мені приходити до синагоги. Зачинившись в погребі, кradькома я почала читати Новий Заповіт. Читаючи Євангелію від Матвія, я переконалась, що Ісус був людиною лагідною, Він не бажав смерті моєму народові.

Я пішла до іншого рабина, але й він не зміг мені допомогти. Незабаром я потрапила в дім одного чоловіка, заможого бізнесмена, християнина, який широко розчинив двері свого дому для благовістя євреям. Він запитав, чи можна помолитися за мене.

– Це ваш дім, хоч на голові стійте, – відповіла я.

Він почав молитися. Несподівано для себе я заплакала очі і промовила дуже просто молитву: «Боже Авраама, Ісака і Якова, якщо це правда, що Ісус – Твій Син і Месія, то я вірю. А якщо ні – забудь мене, що я Тобі сказала». Такою була моя перша молитва після 1942 року. Я відчувала, що гора впала з моїх плечей. Вперше після війни я виплакалась і відчула себе очищеною. Я повірила, що Він є і що Він – мій Месія.

Зустрічаючись іноді зі євреями-смертниками, що вижили після Голокосту, я бачу, як вони сердяться на мене за те, що я віруюча-християнка. Але, незважаючи ні на що, я не перестаю їх любити, тому що знаю, що вони відчувають. Я була такою самою...

Роуз Прайк

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО БІБЛІЮ

Біблія – це дивовижна Книга. Не дивлячись на те, що вона є однією з найдавніших книг, оскільки була написана кілька тисячоліть тому, проте до сьогоднішнього дня вона була і залишається найвідомішою і найпопулярнішою Книгою у світі.

Багато людей готові визнати Біблію особливою Книгою, джерелом премудрості, найбільшим літературним твором. Але при цьому вважають, що вона придатна швидше для філософських роздумів, ніж для повсякденного життя сучасної людини, її сім'ї і навчання, роботи і бізнесу. Той, хто поверхнево знайомиий з Біблією, вважає, що в ній більше говориться про минуле і майбутнє, ніж про сьогоднішнє.

Вдумливий читач, який прагне глибше вникнути в біблійне вчення, розуміє, що Біблії дійсно варто віддати перевагу над іншими релігійними і філософськими книгами, бо вона має ряд вражаючих відмінностей, які ставлять її окремо серед усього інтелектуального багатства людства.

Біблія (або Святе Письмо) складається зі Старого Заповіту та Нового Заповіту. В основі назви «Заповіт» (угода, договір, союз) лежить ідея угоди Бога з усім людством: у Старому Заповіті розповідається про створення світу, гріхопадіння і угоду Бога із народом Ізраїля; у Новому Заповіті – про спасіння людства від гріха через відкуплення його Ісусом Христом Своєю смертю та нова угода з Богом.

Біблію писало 40 людей упродовж 1600 років. Деякі з них написали більше, ніж одну біблійну книгу. Біблія – це ціла бібліотека з 66 книг. Вона має 39 книг Старого Заповіту та 27 книг Нового Заповіту. Усі біблійні книги є написані під надхненням Божого Святого Духа (2 Тим. 3:16).

Оригінальні тексти Біблії були написані трьома стародавніми мовами: давньоєврейською, арамейською, давньогрецькою.

Давньоєврейською мовою написані майже всі книги Старого Заповіту, виняток становлять лише деякі фрагменти. Ця мова відноситься до північно-західної гілки семітських мов.

Після вавилонського полону давньоєврейська поступово втратила значення і роль розмовної мови, поступившись арамейській, – діалекту, який виник в результаті поєднання халдейської, сирійської та давньоєврейської мов. Ця мова стала розмовною і частково книжною, починаючи з V ст. до Р.Х. Арамейська мова залишалася основною мовою населення Палестини і в I столітті по Р.Х. Деякі розділи книг Біблії були написані арамейською: *книга пророка Ездри (4:8–6:18; 7:12–26); книга пророка Єремії (10–11), книга пророка Даниїла (2:4–7:28)*. Арамейська знаменита тим, що нею очевидно говорив Сам Ісус Христос. Існує думка, що Євангелія від Матвія спочатку було написана арамейською і пізніше перекладена на грецьку.

В період I ст. було написано Новий Заповіт і перелік біблійних мов поповнився ще одною мовою, най-

важливішою для християнської традиції – давньогрецькою, її тогочасним діалектом – «койне» (до сл. спільний). Період розквіту діалекту «койне» – 300 рр. до Р.Х. – 300 рр. після Р.Х. Нею (окрім Євангелій від Матвія) написано Новий Заповіт, проповідницька діяльність апостолів велась саме на цій мові. Завдяки культурному та політичному пануванню елліністичної цивілізації «койне» поширилося у східному Середземномор'ї і став універсальним засобом спілкування народів Близького Сходу. Хоча в II ст. до Р.Х. і Греція, і Близький Схід були завойовані Римом, «койне» залишався найпоширенішою мовою. Християнство, що з'явилося в той час, перетворилося на світову релігію, обравши для проповіді найпоширенішу мову тодішнього цивілізованого світу.

Перший переклад Святого Письма був написаний давньо-українською мовою: це рукописне Пересопницьке Євангеліє, створене в Пересопниці (Рівненська область), завершено в 1561 р. Доля цього Євангелія тісно пов'язана з українською історією – воно було в бібліотеці Івана Мазепи, а нині на ньому присягають президенти незалежної України.

На території України перше видання Біблії церковно-слов'янською побачило світ в 1581 році в Острозі (нині Рівненщина). Переклад було здійснено групою вчених при Острозькій школі та видано заходами князя Костянтина Острозького. Надрукований друкарем Іваном Федоровим (Федоровичем), який перед тим у Львові у 1574 році надрукував «Апостол».

Повний переклад Біблії українською з мов оригіналу розпочав у 1860 році письменник Пантелеймон Куліш, разом із науковцем Іваном Пулюєм. Після знищення першої редакції їхнього перекладу Біблії в загадковий пожежі будинку Куліша вони відновили справу перекладу й до смерті Куліша в 1897 році майже повністю закінчили переклад усієї Біблії. На момент смерті Куліша неперекладеними залишилися лише невеликі уривки Старого Завіту, які після смерті Куліша допоміг завершити перекладати письменник Іван Нечуй-Левіцький. Переклад вийшов у світ в 1903 році у Британському та Закордонному Біблійному Товаристві в Лондоні. За редакцією єпископа доктора теології Василя Боєчка переклад Біблії П. Куліша був виправлений та упорядкований. Надрукований з коментарями у 2006 році.

Другий повний переклад Біблії українською з мов оригіналу належить українському православному митрополиту і мовознавцю Івану Огієнку. В початковій редакції переклад 4-х Євангелій він виконав, проживаючи в Галичині (1922-1926 рр.); у місті Винники та у Львові. Повний переклад Біблії завершено влітку 1940 року. Переклад вийшов у світ в 1962 році також у Лондоні.

Третій повний переклад Біблії українською з мов оригіналу нале-

жить українському греко-католицькому священнику і філологу Івану Хоменку – виданий у 1963 році у Римі.

Четвертий повний переклад Біблії українською з мов оригіналу належить українському греко-католицькому священнику Рафаїлу Турконяку – виданий в 2020 році у Києві.

П'ятий повний переклад Біблії українською з мов оригіналу належить доктору теології Валерію Грому. Видання перекладу у Києві здійснене в 2020 році.

Згідно з деякими джерелами, Біблія (Старий і Новий Заповіт) перекладена на понад 700 мов. Сам Новий Заповіт перекладений на понад 2500 мов. А тираж Біблії на сьогоднішній день становить понад 8 млрд. примірників. Жодна книга не має такого широкого попиту, як Біблія, і жодна книга не перекладена на таку кількість мов. І ця кількість з кожним роком доповнюється все новими, хай навіть маловідомими мовами та діалектами.

Головна особливість Біблії в тому, що вона – жива Книга, Книга Бога, яка здатна чинити вплив на долі цілих народів і окремих людей. Біблія дійсно Книга книг!

У 1947 році було виявлено Кумранські сувої Біблії, що датуються від III ст. до Р.Х. і до 68 року після Р.Х. та представляють близько 800 окремих манускриптів. Кумранські сувої додають нам впевненості в надійності манускриптів Старого Заповіту, оскільки між ними та знайденими раніше рукописами

були виявлені мінімальні відмінності. Це, без сумніву, свідчить про те, що Бог зберігав Своє Слово протягом багатьох століть, захищаючи від зникнення, а також забезпечуючи його непохитність.

Важливий епілог: коли Ісус молився до Отця за Своїх учнів, Він сказав:

**«Освятя Ти їх правдою!
Твоє Слово – то правда»**
Івана 17:17

Сам Ісус Христос закликає нас пізнати правду, щоб вона нас зробила вільними (Івана 8:32). Ніхто з людей не може сказати, що він без гріха. Тому кожен потребує визволення від гріха і спасіння від вічної погібелі. А звільнити від рабства гріха може тільки правда, звідси для нас в Біблії

Сьогодні багато тих, які кажуть, що вірять в Біблію, майже її не читають. Чи не говорять тобі твоя совість, що і ти поступаєш так само?

Постійно читай Біблію, досліджуй її, вір їй, бо завдяки їй ти зможеш пізнати правду, стати вільним і мати вічне життя (Івана 5:39)!

А що після смерті?

■ Початок на 5 стор.

Чи ви вірите Ісусу Христу? Народившись фізично, ви повинні народитися і згорі (від Бога, духовно) – стати новим створінням в Христі Ісусі, стати дитиною Божою, щоб потрапити до Божого раю.

«Промовляє до нього Ісус: Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене»
Івана 14:6

«Бо каже: Приємного часу почув Я тебе, – і поміг Я тобі в день спасіння! Ось тепер час прийнятти, ось тепер день спасіння!»
2 Коринтянам 6:2

Поки ще є життя у вашому тілі, покайтеся у своїх гріхах і повірте в Господа Ісуса Христа, Сина Божого, що завдяки Його смерті на хресті ми виправдовуємося від гріха перед Богом і отримуємо дар вічного життя. «Бо кожен, хто поклаче Господне Ім'я, спасеться» (Римлянам 10:13). «А всім, що Його прийняли, їм влада дала дітми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його, що не з крові, ані з пожад-

ливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога» (Івана 1:12).

(На жаль сьогодні про народження згорі від Бога в деяких конфесіях навіть не проповідують, а є й такі, що спотворюють це вчення Христа або, наперекір Христу, неправдиво вчать, що для того, щоб бути в Божому Царстві, не потрібно народжуватися згорі, а треба його заслужити).

А тепер подумайте: де буде ваша душа під час прощальних промов на вашому похороні?

Рішення за вами. Може так статися, що дуже скоро ваше життя несподівано обірветься, і ваша душа відійде кудись у вічність. Чи встигнете ви до цього важливого моменту подбати про подальшу долю вашої душі? Чи приймете ви зараз Ісуса Христа як свого Спасителя і Господа, щоб вічно перебувати в Божому Царстві?

«Любити ближнього – як складно і як просто»

Любити ближнього – як складно і як просто.
Не з примусу, не з шани чи за щось.
Прийти до нього в дім приємним, добрим гостем
І запитати: «Як тобі жилось?»

І просто посміхнутись. Просто дати руку.
Не треба жертви – крихітку тепла.
Любити ближнього – ділити разом муку,
Яка у серці раптом проросла.

Любити ближнього – сказати йому про Бога,
Що Він один – любов понад усе,
Що наші всі проблеми, весь тягар, тривоги
Він на Собі з любов'ю понесе.

Коли впаде – спіши його підняти,
І мимо не проходи, не кидай так.
Не задр йому, коли він ходить в шатах,
А ти супроти нього, як бідняк.

Любити ближнього – це бачити хороше
І разом все погане забувають,
Любить без вигоди, коли останні гроші
Комусь потрібно, мов собі, віддять.

Зумій чужу біду узяти на власні плечі.
Байдужість вся із серця хай спливе.
Бо у душі твоїй не має порожнечі:
Як не любов, то ненависть живе.

Нехай любов твою не знищить голос ворожий,
Бо ненависть не варта і гроша.
І не тому люби, що Слово Боже каже,
Люби тому, що каже так душа.

Юрій Вавринюк

ВТРАЧЕНИЙ ЧАС?

Двоє пацієнтів лежали в палаті лікарні на сусідніх ліжках. Один з них був молодий чоловік років двадцяти, який страждав від серйозної серцевої недуги, а другий – старшого віку чоловік, який був вже близько до смерті. Він звернувся до молодого і сказав кілька слів, щоб підбадьорити його: «Молодий юначе, мені сімдесят і я мав достатньо часу для роздумів у своєму житті. Я думав і думав над одним питанням і дійшов до висновку, що немає значення чи ти помираєш в двадцять чи в сімдесят років. Життя просто не варте для прожиття». В його голосі звучало гірке розчарування.

Апостол Павло написав послання до Филип'ян з римської в'язниці зовсім в іншому тоні. Незалежно від того чи прийшлося б йому жити чи піти до Христа, він з задоволенням віддав би все в руки Господа. Все, що для нього мало значення, так це те, що Господь Ісус Христос буде прославлений як життям так і смертю Його слуги. Те, що він залишився живим, будучи у в'язниці, було цінним, адже його праця принесла плоди (Філіп. 1:22).

Час, подарований нам, є безцінним і має бути використаним на славу Богу. Ми не можемо повернути минуле, щоб використати втраче-

ний шанс зробити добро. З усіх дій, які ми робимо протягом дня, для Бога і для вічності мають значення лише ті, які були виконані для Нього і разом з Ним.

Чи вважаєте ви, що ваше життя – це марно втрачений час? Звичайно ні, якщо воно прожито з Христом і заради Нього.

«Зерно вічності»
Оксана Сухарина

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХРИСТА СПАСИТЕЛЯ
м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 068-5000159
НЕДІЛЯ – 16⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 098-3027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Черемшини, 2
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29
НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ (1-ша неділя – 15⁰⁰)
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків
НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТЗОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 5168 7427 2960 5620 Бурда Володимир Тарасович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій